

Arrest

nr. 225 746 van 4 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 29 oktober 2017, verklaart er zich op 30 oktober 2017 vluchteling.

1.2. Op 20 november 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 21 november 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, A.B.A., beweert een Afghaanse staatsburger te zijn afkomstig uit het dorp Bekh gelegen in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan waar u vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in 2015 onafgebroken woonde. U beweert geboren te zijn op 19 april 2002. U bent een sjjiitische ismailiet en uw moedertaal is Dari. Uw vader is overleden. U werd gedurende twee à drie jaar lastiggevallen door een schoolgenoot genaamd P.. Hij kuste u en betastte u in het openbaar. U hebt dit vermeld aan uw moeder en aan uw oom die vervolgens de ouders van P. hierover aanspraken. Er veranderde echter niets aan de situatie. Op een dag hebt u P. geslagen met een houten stok waardoor hij neerviel en zijn hoofd begon te bloeden. U liep weg naar huis en vertelde uw moeder en oom wat er was gebeurd. Ze hebben u naar een kennis gestuurd die in Pul-i Khomri woonde, de hoofdstad van de provincie Baghlan. Daar bleef u gedurende drie à vier dagen. Inmiddels lag P. in het ziekenhuis. Uw moeder en oom probeerden te bemiddelen met zijn ouders. Zijn ouders gingen echter niet akkoord en zeiden dat ze wraak gingen nemen. Hierop werd u naar het buitenland gestuurd. Vergezeld door een andere familie ging u onder andere via Iran, Turkije, Griekenland en Duitsland naar Zweden waar uw vingerafdrukken op 25 september 2015 werden genomen na een reis van twee à drie maanden. U deed daar een verzoek om internationale bescherming, hetgeen op 18 mei 2017 afgewezen werd. Vervolgens verliet u Zweden en na een dag reizen kwam u op 29 oktober 2017 in België aan waar u de volgende dag internationale bescherming verzocht. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de familie van P.. P. zou als gevolg van uw slagen krankzinnig zijn geworden.

Ter staving van uw verzoek legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS foto's van de volgende documenten neer: de overlijdensakte van uw vader, het attest van goed gedrag en zeden van uw vader, de taskara (Afghaans identiteitsdocument) van uw vader, de taskara van uw moeder en de badge van uw vader die in Kabul in een militair kamp werkte voor de Amerikanen. Na uw persoonlijk onderhoud, dd. 31 augustus 2018, maakte uw advocaat Naweed Ahmadzadah aan het CGVS een attest van een psycholoog over, waarin gesteld wordt dat u aan een depressieve stoornis lijdt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw verzoek om internationale bescherming werd onderzocht en beoordeeld rekening houdend met het principe van het belang van het kind. Er dient echter te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden verwezen naar uw verklaringen die u in Zweden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming daar aflegde. Uw verklaringen dienaangaande komen niet overeen met uw asielverklaringen afgelegd in België en bevatten markante tegenstellingen inzake de kern van uw verzoek om internationale bescherming. Nochtans verklaarde u op het CGVS dat u in Zweden dezelfde verklaringen aflegde als tijdens uw verzoek om internationale bescherming in België (CGVS, p. 14). Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier (blauwe map). De vergelijking van deze gegevens toont aan dat u op tal van aspecten met name uw geboortedatum en leeftijd, uw asielrelaas, uw familiesamenstelling, uw contact met uw familieleden, de leefsituatie van uw vader, zijn overlijdensdatum, uw onderwijsniveau en uw documenten tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd en begrip dient worden getoond voor uw persoonlijke situatie als jongere zonder familie in de nabijheid, bood u echter geen afdoende uitleg voor uw uiteenlopende asielverklaringen wanneer u door het CGVS

de kans wordt geboden hiertoe. U ontkende slechts uw verklaringen voor de Zweedse asiendiensten zoals blijkt uit onderstaande.

Inzake uw **leeftijd** verklaarde u bij uw aankomst in 2015 te Zweden geboren te zijn in het jaar 2000. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud in kader van uw verzoek om internationale bescherming te Zweden dat u bij vertrek uit Afghanistan 14 jaar en 7 maand oud was volgens wat uw moeder u toen vertelde. U zou bij uw aankomst in Zweden 15 jaar oud zijn geweest (landeninformatie nr. 1, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 3). In België verklaarde u bij uw aankomst in oktober 2017 echter geboren te zijn op 19 april 2002, wat betekent dat u bij uw aankomst hier 15.5 jaar oud zou zijn geweest. U beweerde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS 13 jaar geweest te zijn bij uw aankomst in Zweden en niet 15 jaar oud (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). U legde zowel in Zweden als in België geen enkel identiteitsdocument neer om uw bewering te staven. Geconfronteerd door het CGVS met de verschillen tussen uw verklaringen aangaande uw leeftijd, ontkende u uw verklaringen in Zweden. Vermits u zowel ten tijde van uw asielpcedure in Zweden als in België - twee jaar later - verklaarde 15 jaar oud te zijn en hierbij dus verschillende geboortedata opgaf, vertelde u niet de waarheid over uw werkelijke leeftijd en kan vermoed worden dat u uw ware leeftijd verbergt om zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Volgens uw geboortedatum die u opgaf in Zweden zou u immers heden niet meer minderjarig zijn. Hierdoor rijzen er ernstige bedenkingen bij uw algemene geloofwaardigheid.

Ook wat betreft uw **asielrelaas** werden er talrijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen in Zweden en in België. In Zweden verklaarde u immers dat uw vader door onbekende mannen meegenomen werd en na een week terug naar huis keerde. Een paar dagen na zijn terugkomst ontving hij opnieuw bezoek van enkele onbekende mannen. Ze wilden uw vader meenemen naar commandant Z.. Uw vader wilde echter niet meegaan, waardoor hij thuis voor uw ogen doodgeschoten werd. Na dit incident en omdat die mannen ook een bedreiging voor u vormden, heeft u Afghanistan verlaten (zie kopie verklaringen Zweden, blauwe map). In uw verzoek om internationale bescherming te België beweerde u echter dat u Afghanistan verliet nadat een jongen die u verwond had, werd gehospitaliseerd en zijn ouders wraak wilden nemen op u. Zoals gezien kan worden, lopen uw opeenvolgende verklaringen afgelegd in Zweden en België betreffende uw problemen in uw land van herkomst uiteen. Er is geen sprake van overeenkomst tussen deze verklaringen. Tijdens uw onderhoud op het CGVS werd u gevraagd naar uw verklaarde problemen in Zweden. U antwoordde daarop dat u voor hetzelfde probleem zoals u hier hebt aangehaald bescherming vroeg in Zweden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Toen u geconfronteerd werd met uw verklaringen in Zweden, hield u vol dat u dezelfde problemen aangaf in Zweden. Volgens u zou de Iraanse tolk veel fouten gemaakt hebben en andere dingen zou vertaald hebben dan hetgeen u verklaarde. Uw excuus is echter niet aanvaardbaar. De verschillen tussen uw verklaringen in Zweden en in België zijn zodanig groot en frappant dat ze geenszins verklaard kunnen worden door louter vertaalfouten. Het relaas waarop u zich baseerde in Zweden is immers een heel ander relaas dan hetgeen u in België aangaf. Bovendien blijkt uit de analyse van de notities van uw persoonlijk onderhoud in Zweden dat er geen sprake was van een misverstand. U werd daar bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk goed begreep waarop u bevestigend antwoordde. Daarna werd u nogmaals gevraagd om communicatieproblemen te vermelden indien ze zich voordeden. Doorheen heel het persoonlijk onderhoud maakte u echter geen bezwaar evenmin uw voogd noch uw advocaat. Bovendien blijken uw verklaringen in Zweden ook intern niet coherent. Bij uw aankomst in Zweden verklaarde u immers dat u Afghanistan verliet omwille van de oorlog. Uw vader zou in uw dorp wonen. U moest uw familie onderhouden en het was moeilijk, verklaarde u daar initieel. Later, tijdens uw persoonlijk onderhoud in Zweden, hebt u, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen, persoonlijke problemen aangehaald en ook nog verklaard dat uw vader vermoord werd. Toen u door de Zweedse asiendienst geconfronteerd werd met deze verschillen tussen uw verklaringen, hebt u deze ontkend (zie landeninformatie nr. 1 voor Asieldossier Zweden, onderzoek van de asielaanvraag, p.5, p. 20). Hieruit kan aldus afgeleid worden dat u getracht heeft om de Belgische asielinstantie te misleiden m.b.t. het onderwerp van uw asielverzoek in Zweden.

Voorts brengt de analyse van uw verklaringen in Zweden en in België nog andere belangrijke tegenstrijdigheden aan het licht, onder andere wat betreft het **het overlijden van uw vader**. In België verklaarde u initieel dat uw vader vijf jaar geleden vermoord werd. U wist niet door wie of waarom (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vluchteling). U paste deze verklaringen later aan en verklaarde dat hij in een verkeersongeluk is omgekomen (Vragenlijst voor Niet-Begeleide Minderjarigen uit Afghanistan p. 3; zie ook CGVS Notities van persoonlijk onderhoud, p. 22). In Zweden hebt u uw verklaringen doorheen de asielpcedure ook aangepast. Daar verklaarde u bij uw aankomst dat uw vader nog leefde en in Bekh woonde. Later verklaarde u echter dat hij doodgeschoten werd door onbekende mensen in uw aanwezigheid (Dossier Zweden, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 5). Verder verklaarde u in Zweden dat uw vader in 2014 overleed terwijl u in België verklaarde dat hij in 2012, dus zes jaar geleden,

overleed (landeninformatie nr. 1: Onderzoek van de asielaanvraag p. 13; zie ook CGVS p. 6). Uw verklaringen zijn aldus niet coherent en spreken elkaar tegen. Op de dag van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS voegde u ook nieuwe informatie toe aan uw verklaringen. Twee weken voor uw persoonlijk onderhoud zou u er toch in geslaagd zijn om in contact te komen met uw moeder die u na drie jaar uiteindelijk vertelde dat uw vader als bewaker had gewerkt voor de buitenlanders in Kabul waar hij aangereden werd. U legde ook documenten neer om zijn werk bij de buitenlanders te staven die ze in haar bezit had. Via een dorpeling die in België woont zou u haar telefonisch hebben kunnen bereiken. Nochtans diende u kort voordien een opsporingsverzoek naar uw moeder bij het Rode Kruis in (zie CGVS, p. 12). Van uw plotse contact met uw moeder bracht u uw voogd evenmin het Rode Kruis op de hoogte, wat bedenkingen oproept bij uw werkelijke intenties bij het indienen van een opsporingsverzoek naar uw moeder via het Rode Kruis. In dat telefoongesprek zou uw moeder u verteld hebben dat uw vader als bewaker werkte voor de buitenlanders. Uw moeder zou het beroep van uw vader hebben geheimgehouden omdat ze niet wilde dat de anderen in het dorp dat wisten, die dan mogelijks een gevaar konden zijn (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Uw vader zou als veehandelaar naar Kabul zijn gegaan om daar vee te verkopen. Daar zou hij in contact zijn gekomen met iemand die voor hem een job bij de buitenlanders vond. Uw vader zou daar anderhalf tot twee jaar lang gewerkt hebben tot zijn aanrijding, wat ook op zijn werk is gebeurd. Meer informatie over zijn werk hebt u niet. Op de vragen van het CGVS met betrekking tot de job van uw vader, verwijst u naar zijn documenten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Uw verklaringen omtrent de leefsituatie van uw vader alsook zijn werk bij de buitenlanders zijn echter ongeloofwaardig. Het is hoe dan ook zeer onaannemelijk dat u pas twee weken voor uw onderhoud in België, en drie jaar nadat u uw land verliet, door uw moeder geïnformeerd werd over het beroep van uw vader. Dat uw moeder u niet eerder wilde informeren omdat het gevaarlijk was indien dit bekend raakte in het dorp, is geen afdoende uitleg. Vermits u reeds een drietal jaren geleden Afghanistan verliet, u aldus niet meer in uw dorp woont en vermits uw vader niet meer in leven zou zijn, is het weinig aannemelijk dat het risicovol is het beroep van uw vader voor u in het buitenland te verzwijgen. Bovendien blijkt uw kennis over het werk van uw vader nog steeds erg pover te zijn, ondanks het herstel van uw contact met uw moeder. Er zou derhalve kunnen verwacht worden dat u heden meer zou weten over uw vader. U verklaart op het CGVS dat hij voor de buitenlanders werkte. U kan echter niet specificeren waar precies of voor wie. Iemand in Kabul zou hem deze job hebben gevonden. U weet echter niet wie die persoon is. Waar in Kabul hij werkte, weet u ook niet. U verwijst naar zijn documenten. Het is echter zeer opmerkelijk dat u niet eens weet waar hij werkte vermits op zijn badge Camp Phoenix werd aangeduid als zijn werkstation. Iemand zoals u die wel kan lezen in het Latijns alfabet, zou dit document ook moeten gelezen hebben vermits het betrekking heeft op uw overleden vader (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). De nieuwe informatie die u kreeg over hem zou uw interesse gewekt moeten hebben. Bovendien verklaarde u dat u de documenten aan een jongen in uw opvangcentrum hebt laten voorlezen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). In dat geval zou u ook meer kunnen weten over zijn werk, op zijn minst, waar hij werkte. Gelet op uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen kan het CGVS geen enkel geloof hechten aan het werk van uw vader evenmin aan zijn overlijden. Hierdoor dient te worden vastgesteld dat u het CGVS in het ongewisse laat over uw vader en geen zicht biedt op uw precieze familiale netwerk bij een mogelijke terugkeer, een element dat van belang is voor het beoordelen van uw beschermingsnood.

Daarbij aansluitend werd ook opgemerkt dat uw verklaringen omtrent **uw contact met uw familie** verschillen tonen, waarnaar hierboven reeds verwezen werd. In Zweden verklaarde u dat u sinds uw vertrek uit Afghanistan geen contact meer had met uw familie (landeninformatie nr., Onderzoek van de asielaanvraag, p. 4-5). Hier verklaarde u net het omgekeerde, namelijk, dat u in Zweden wel contact had met uw familie en hier niet meer (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Op de dag van uw onderhoud op het CGVS beweerde u plots dat u sinds enkele dagen wel terug in contact bent met uw moeder, hetgeen ook uw voogd verbaasde (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 24). U had er immers op aangedrongen om een opsporingsonderzoek te starten om zo uw moeder te zoeken met wie u geen contact meer had. Op 20 juni 2018 zou het interview in kader van de opsporing van uw moeder hebben plaatsgevonden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u voor dat interview al contact had met uw moeder, vermits u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 13 februari 2018 reeds had verklaard dat u de taskara van uw moeder, van uw vader en de overlijdensakte van uw vader zal neerleggen (Verklaring DVZ, p. 8, vraag 23). Gelet op het bovenstaande kan vastgesteld worden dat u wel in contact was met uw familie en dat u een aanvraag wilde indienen bij het Rode Kruis om te doen uitschijnen dat u als niet-begeleide minderjarige zonder contact en zonder netwerk bent, hetgeen nogmaals wijst op uw gebrek aan medewerking. De openbare gegevens verkregen uit Facebook bevestigden uw contact met uw broer S.. U gevraagd naar uw Facebookprofiel gaf u Abdul Bari Amani als uw profielnaam op. Er werd echter nog een ander Facebookprofiel van u gevonden waarop u bevriend bent met uw broer S. (landeninformatie

nr. 3). Hij post vaak uw foto's alsook de foto's van uw andere broer D.. U liket zijn foto's en zet daar ook commentaar bij waarin u hem als uw broer aanspreekt. Dat u dus wel contact had met uw broer is bij deze duidelijk.

Ook inzake uw **familiesamenstelling** alsook de samenstelling van uw uitgebreide familie zijn uw verklaringen tegenstrijdig. In Zweden verklaarde u twee broers en vier zussen te hebben terwijl u voor de Belgische asieldiensten verklaarde dat u twee broers en vijf zussen heeft (landeninformatie nr. 1: Asieldossier Zweden, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 5; zie ook Verklaring DVZ, vraag 17, p. 7). Verder verklaarde u in Zweden dat u geen ooms of tantes van vaderszijde heeft omdat uw vader enig kind was. Uw moeder zou een zus hebben gehad die reeds overleden is. In België verklaart u echter dat uw vader twee broers heeft, A. en S.H. en dat uw moeder een broer heeft genaamd M. die als leerkracht werkt in uw dorp. Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheden ontkende u uw verklaringen in Zweden integraal (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring zondermeer, kan niet aanvaard worden als een afdoende uitleg.

Over uw **studieniveau** bevatten uw verklaringen ook verschillen. In Zweden beweerde u nog nooit naar school te zijn geweest. In België verklaarde u echter dat u vier lang jaar school liep in het Ghazi Amanullah Khan Lyceum in uw dorp (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11).

Als laatste, toen u in Zweden werd gevraagd naar **documenten**, antwoordde u dat uzelf geen identiteitsdocumenten hebt gehad die u kon neerleggen. Gevraagd of uw ouders identiteitsdocumenten hebben gehad, antwoordde u dat u enkel een moeder heeft en dat ze geen documenten heeft (Landeninformatie nr. 1: Asieldossier Zweden, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 3-4). In België legt u echter een taskara neer van zowel uw vader als van uw moeder, die ten tijde van uw onderhoud in Zweden ook bleken te bestaan. De taskara's werden immers afgegeven in 2011 en in 2013 (zie documenten). Dat uw ouders toen reeds over deze documenten beschikten zoals blijkt uit de afgiftedata, maar dat u deze documenten toch niet hebt voorgelegd gedurende uw asielgehoren in Zweden; doet ook twijfels rijzen omtrent de authenticiteit van deze documenten.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u geen zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust.

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen inzake uw problemen wijzen niet enkel op uw gebrek aan medewerking, maar ze ondermijnen ook de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven waarop u uw verzoek om internationale bescherming in België baseert.

Uw asielrelaas dat u indiende in België bevat naast de reeds genoemde tegenstrijdigheden ook belangrijke ongeloofwaardige elementen. Zo wordt het in de Afghaanse context zeer ongeloofwaardig gevonden dat een jongen u jarenlang in het openbaar zou durven kussen en in het openbaar zou durven betasten; op school, onderweg naar school en in het dorp. Geconfronteerd met deze vaststelling antwoordde u dat dergelijke bacha bazi tradities vaak voorkomen in Afghanistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Uw uitleg is niet afdoende. Ten eerste komt bacha bazi eerder niet in het openbaar voor, maar is het een fenomeen dat geheimgehouden wordt in intieme kring. Ten tweede is een dergelijke houding verboden volgens de Afghaanse wet alsook volgens de islam. Ten derde wordt het vaak beoefend door machtige warlords of commandanten. Tevens is dit ook de reden waarom het nog altijd onbestraft kan bestaan (landeninformatie nr. 2). U omschrijft P. echter als een gewone schoolgenoot die 3 à 4 jaar ouder is, die bezwaarlijk met een machtige krijgsheer kan worden gelijkgesteld. U wordt evenmin gevolgd in uw bewering dat de familie van de jongen die u sloeg op wraak uit zouden zijn. Uw familie blijkt immers sinds uw vertrek drie jaar geleden zonder problemen verder te leven in Afghanistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Dit relateert sterk de ernst van de door u ingeroepen asielmotieven. Immers indien deze familie daadwerkelijk uit was op wraak, kan verwacht worden dat zij ook stappen daartoe zouden hebben genomen sinds uw vertrek.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 23), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Dit blijkt tevens reeds uit bovenstaande.

Bovendien werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaring dat uw al uw leven in uw dorp Bekh woonde in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan woonde. Bij het onderzoeken van uw herkomstregio werd nochtans rekening gehouden met uw verklaarde leeftijd en met uw profiel als laaggeschoolde student. Toch dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in uw dorp woonde en dit om de volgende redenen.

Ten eerste was u zich niet bewust van heftige **overstromingen** in uw regio voor uw vertrek. U werd op verschillende manieren gevraagd naar uw kennis daarvan. Eerst werd u gevraagd of er soms problemen waren met de landbouw in uw regio, nadat u verklaarde dat de meeste mensen in uw dorp als landbouwers werkten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). U antwoordde dat er soms droogte voorkwam in uw regio die de landbouw bemoeilijkte. Verder werd u gevraagd of er soms natuurrampen voorkwamen in uw regio. "Ik heb geen idee", antwoordde u. Nog specifiek gevraagd of er soms overstromingen gebeurden in uw regio, antwoordde u negatief. Aardbevingen zouden soms wel voorkomen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Uw verklaringen zijn in tegenstrijd met de informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens verschillende bronnen zouden er in uw regio al meermaals overstromingen zijn voorgekomen waardoor mensen omkwamen en gronden en huizen vernield werden. Uw regio is immers gekend als een overstromingsgevoelige regio waar bijna elke jaar slachtoffers vallen in de overstromingen. In 2012 kwamen zes mensen om en gingen nog vijf anderen vermist in de overstromingen in uw district. In 2014, dus slechts een jaar voor uw vlucht uit uw land, kwamen ook nog zware overstromingen voor, een 'flash flood', waarbij huizen en landbouwgronden vernield werden in uw district (landeninformatie nr. 4).

Ten tweede kon u uw verblijf in Dahane-e-Ghori niet aannemelijk maken aan de hand van voorbeelden van belangrijke **incidenten** die daar plaatsvonden tijdens uw verblijf. Gevraagd hiernaar verklaarde u dat er in een ander dorp explosieven werden gevonden. Ze zouden dat verteld hebben op uw school. Bijkomende informatie had u echter niet. U kon evenmin aangeven wanneer dat ongeveer zou hebben plaatsgevonden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17-18). Gevraagd naar een ander voorbeeld, kon u niets specifiek verklaren. U antwoordde dat er oorlog was en dat mensen gedood werden maar dat u geen details heeft. Spontaan kwam u aldus niet tot voorbeelden die een bewijs kunnen vormen van uw verblijf in uw district. Daarna werd u specifiek gevraagd of mensen van de overheid aangevallen werden in uw regio. Daarop antwoordde u dat er op commandant Dela een aanval werd gepleegd toen hij buzkashi aan het bekijken was drie à vier jaar geleden. Hij zou toen omgekomen zijn in uw district. De informatie die u geeft is echter niet correct volgens informatie beschikbaar op het CGVS. In 2014 werd er een aanslag gepleegd in Baghlan tijdens een buzkashi wedstrijd. Volgens deze informatie gebeurde de aanval echter in een ander district van Baghlan dan het district vanwaar u afkomstig zou zijn. Bovendien kwam volgens deze informatie niemand om het leven, evenmin werd een commandant getroffen (landeninformatie nr. 5). Gevraagd nogmaals of u weet heeft van een aanval in uw regio, moest u het antwoord schuldig blijven. Verder werd u ook gevraagd of u de naam Rasool Khan Mohseni al eens gehoord heeft, waarop u negatief antwoordde. Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt Rasool Khan Mohseni een van de machtigste figuren te zijn uit de provincie Baghlan, machtiger dan alle andere districtshoofden en politiehoofden. De hele familie Mohseni blijkt veel macht te hebben in de provincie. Rasool Khan Mohseni werd in 2013, dus twee jaar voor uw vertrek, vermoord tijdens een zelfmoordaanslag in Baghlan. Samen met hem kwamen in totaal veertien mensen om in die aanslag (landeninformatie nr. 11). Dat u nog nooit gehoord heeft van zijn naam, evenmin van de aanslag waarbij hij het leven liet, kan niet te wijten zijn aan uw jonge leeftijd. Deze kennis kan immers ook van een jonge persoon verwacht worden. U kwam immers naar buiten en kwam in contact met anderen. U ging naar school waar u blijkbaar ook werd geïnformeerd over veiligheidsincidenten. In deze omstandigheden kan verwacht worden dat u minstens zou vernomen hebben over deze impactvolle aanslag in uw regio.

Ten derde was u ook niet op de hoogte van de **etnische samenstelling** van uw regio. Gevraagd welke groepen mensen naast uw eigen etnische groep in uw regio woonden, antwoordde u dat in uw dorp enkel ismailieten woonden. Gevraagd naar andere bevolkingsgroepen buiten uw dorp, antwoordde u dat er Tadzjiken en Hazara's in uw regio woonden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Even later werd u nogmaals de vraag gesteld of er in uw district nog andere groepen mensen woonden naast de Hazara, ismailieten en Tadzjiken. "Misschien wel. Normaal gezien heb je in Afghanistan Oezbeken en Pashtoun en Pashai enz.", antwoordde u. Gevraagd specifiek naar de situatie in uw

district, verklaarde u het niet te weten. Dan sloot u af door te zeggen dat Pashtounen ook Tadzjiek zijn, hetgeen verre van correct is vermits ze twee zeer gekende verschillende etnische groepen zijn die dan ook verschillende talen spreken in Afghanistan. Tadzjiek spreken immers Dari terwijl de Pashtoun de taal Pashtou spreken. U gevraagd naar de verschillen tussen Tadzjiek en de Pashtoun, kon u dan ook geen antwoord geven (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Uit externe informatie waarover het CGVS beschikt blijkt uw regio echter zestig à zeventig dorpen te bevatten waarin Pashtoun wonen. In de provincie Baghlan vormen de Tadzjiek een meerderheid (landeninformatie nr. 6). U als een minderheid in uw regio en in Afghanistan, die dan ook een andere taal spreekt dan de Pashtoun zou deze hebben moeten opmerken.

Ten vierde kon u ook geen namen doorgeven van **gekende talibanleiders** uit uw regio (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Toen u specifiek werd gevraagd of u hoorde van iemand genaamd Majid uit uw regio, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Hij is echter het schaduw districtshoofd van uw district voor de taliban (landeninformatie nr. 7). Van iemand zoals u die beweerde te wonen in een regio met talibanaanwezigheid kan nochtans verwacht worden dat u wel op de hoogte bent van de gekende taliban leiders van uw regio, of dat u op zijn minst de naam van het talibanhoofd van uw regio kent, temeer omdat u uit een sjiitische minderheid beweert te behoren die een extra vrees koesteren voor de aanwezigheid van de taliban omdat ze niet de soennitische strekking van de islam volgen. Dergelijke kennis over de lokale taliban behoort hoe dan ook tot de dagelijkse realiteit van Afghanen die in regio's wonen die niet volledig onder het overheidsmandaat vallen, omdat die namen vaak circuleren in de gesprekken over de veiligheidssituatie die wel een belangrijk gespreksonderwerp vormen in Afghanistan, en ook omdat bewoners van die gebieden vaak belastingen moeten betalen aan de taliban.

Als laatste dient te worden opgemerkt dat de **geografische kennis** die u aantoonde een ingestudeerd karakter heeft. Gevraagd naar nabijgelegen dorpen van uw dorp Bekh noemde u Nowabad, markt van Postak, Ganji, Shuluktu, Gardi, Sayedabad en Larkhabi op. Toen u specifiek werd gevraagd om andere dorpen te situeren in de omgeving van uw dorp, kon u echter enkel een dorp situeren genaamd Qaraqul (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 17). Andere gevraagde dorpen, met name Choqasai, Charim Gari, Qarawol, Kampirak, Khandari, Kharoti, Qamchaq, Qalai Khoja, Qalai Wazir en Islamabad, kon u niet situeren, hoewel enkelen daarvan net naast uw dorp Bekh liggen en zelfs dichterbij liggen dan de andere dorpen die u zelf hebt genoemd (landeninformatie nr. 8). Het is dan ook opmerkelijk dat u een ver gelegen dorp zou kennen terwijl een ander dorp dat gelegen is onderweg van uw dorp naar het verder gelegen dorp, niet kan situeren. Dat u uw dorp nooit verliet kan niet de reden zijn van uw onwetendheid. U hebt immers zelf aangegeven andere dorpen in de buurt te kennen en die zelf ook genoemd. Bovendien kende u ook de afstand naar uw districtscentrum, een uur en veertig minuten te voet, eveneens de afstand naar uw hoofdstad, vijfenveertig minuten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16). Indien u deze kennis opdeed door daadwerkelijk in deze regio steeds te hebben geleefd, zou u geen dergelijke lacunes tonen in uw kennis. Dat u bepaalde zaken wel weet en andere niet, wijst op de ingestudeerde karakter van uw kennis. De zaken die u wel kent, zoals de scholen en klinieken in uw dorp, wegen niet op tegen de vastgestelde lacunes. Deze kennis zou u ook opgedaan kunnen hebben door bijvoorbeeld uw contact met mensen uit die regio of door zelf opzoekingen over deze regio te doen. U beweerde immers dat uw oom daar als leerkracht werkte, hetgeen dan ook kan verklaren waarom u de namen van de scholen in dat dorp kent. Bovendien blijkt uit externe informatie dat zelfs 80% van de mensen van uw regio naar andere landen of naar andere provincies in Afghanistan gaan op zoek naar werk vermits de werkloosheidsgraad in uw regio zeer hoog zou zijn (landeninformatie nr. 9). Dat u samen met uw familie naar een andere regio bent verhuisd, kan aldus niet uitgesloten worden. Hieraan dient te worden toegevoegd dat u in Zweden verklaarde uw laatste jaar in Afghanistan in de stad Dahane-e-Ghori te hebben doorbracht. Samen met uw familie zou u na het overlijden van uw vader naar een goede vriend van uw vader verhuisd zijn waar u een jaar lang had onderdoken (landeninformatie nr. 1, Beslissing, p. 4).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Bekh, gelegen in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt

immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerdde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerdde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen. U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 9 juli 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten.

U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerdde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19, p. 23). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u

evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter beweren dat u uit uw regio afkomstig bent.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw daadwerkelijke verblijfplaatsen. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw komst naar Europa leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

Volledigheidshalve dient te worden ingegaan op de **opmerkingen van uw advocaat** die op 4 september 2018 werden overgemaakt aan het CGVS (zie administratief dossier). In zijn commentaar spreekt uw raadsman zich niet uit over uw verklaringen betreffende uw asielrelaas. Hij beperkt zich tot de opmerking dat u uw regio van herkomst wel aannemelijk zou hebben gemaakt. Hij verwijst in dit verband naar uw jonge leeftijd, en naar het feit dat u mogelijks een geïsoleerd bestaan gekend hebt in Afghanistan. Daarenboven merkt hij op dat uw verklaringen betreffende de activiteiten van uw vader en uw oom in uw regio alsook uw verklaringen over de algemene veiligheidssituatie doorleefd zijn. Hij voegt er ook een psychisch attest aan toe. Hij vraagt dan ook u het voordeel van twijfel toe te staan. Gelet op bovenstaande elementen kan u echter geen voordeel van twijfel gegund worden aangezien uw verklaringen aangaande vele aspecten niet geloofwaardig zijn en u geen zicht bood op uw werkelijke situatie. Bovendien werd er ook rekening gehouden met uw jonge leeftijd, hoewel u ook daarover tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd. De bovenstaande zaken betreffende uw regio kunnen echter ook door jonge mensen geweten worden. Dat u een geïsoleerd bestaan heeft gekend in Afghanistan kan nergens worden vastgesteld uit uw verklaringen. Volgens deze verklaringen begaf u zich evenwel buitenshuis en ging u ook naar school. Met betrekking tot de activiteiten van uw vader werd in het bovenstaande uitvoerig gemotiveerd waarom deze ongeloofwaardig zijn, onder andere op basis van uw verklaringen in België en in Zweden.

Betreffende het **attest** dat door een psycholoog werd geschreven, dienen er ook kanttekening gemaakt te worden. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd naar uw gezondheidssituatie. Daarop verklaarde u dat u niet goed kan slapen, zich niet goed kan concentreren en dat u zich zorgen maakt over uw familie, waarvoor begrip dient worden opgebracht vermits u gescheiden bent van uw familie en alleen in een ander land woont. Er werd echter tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geen melding gemaakt van het feit dat u behandeling volgt bij een psycholoog, niet door u noch door uw voogd. U werd op het einde van uw persoonlijk onderhoud op 9 juli 2018 gevraagd of u nog bijkomende documenten wilde neerleggen, waarop u negatief antwoordde (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Op 9 augustus 2018 bleek uw psycholoog een attest te hebben geschreven dat dan door uw advocaat op 31 augustus 2018 werd doorgestuurd naar het CGVS. In dat attest wordt aangegeven dat u lijdt aan een depressieve stoornis en last heeft van aandachts-, geheugen- en concentratieproblemen. Deze symptomen zouden de wijze waarop u in staat bent om een interview af te leggen kunnen beïnvloeden. Het is dan ook opmerkelijk dat dit attest pas na uw onderhoud werd opgesteld. Er werd evenmin aangegeven op welke manier uw hulpverlener tot deze

diagnose is gekomen. De omstandige motivering van het CGVS in de onderhavige beslissing houdt rekening met alle gegevens uit uw dossier. Uit het geheel ervan kan echter vastgesteld worden dat deze lacunes en tegenstrijdigheden niet louter kunnen verklaard worden door uw psychologische problemen. De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de Belgische asieldiensten en de asieldiensten in Zweden kunnen niet louter door geheugen- of aandachtsproblemen zijn ontstaan. Met de bovenstaande elementen waaraan het CGVS geen geloof hecht, werd u immers ook mee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud. Nergens maakte u melding van uw eventuele problemen met uw concentratie of geheugen.

Naast het attest hebt u ook andere **documenten** neergelegd, allemaal in de vorm van foto's: de overlijdensakte van uw vader, het attest van goed gedrag en zeden van uw vader, de taskara van uw vader, de taskara van uw moeder, de badge van uw vader die in Kabul in een militair kamp werkte voor de Amerikanen. U verklaarde dat u enkele dagen voor uw onderhoud in contact kwam met uw moeder die via iemand anders de foto's overmaakte van deze documenten. Gevraagd naar de originelen, verklaarde u dat die thuis in Afghanistan liggen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Afgaans documenten beschikken over weinig bewijswaarde vermits ze zowel binnen als buiten Afghanistan zeer gemakkelijk te vervalsen of te verkrijgen zijn op irreguliere wijze (landeninformatie nr. 10). De documenten in casu betreffen ook nog foto's, hetgeen de bewijswaarde nog meer verlaagt en waardoor de authenticiteit geenszins nagegaan kan worden. Betreffende deze documenten dient verder te worden opgemerkt dat u tijdens uw asielprocedure in Zweden geen melding maakte van het bestaan van deze documenten. Toen u door de Zweedse asieldiensten uitdrukkelijk werd gevraagd naar de identiteitsdocumenten van uw ouders, verklaarde u dat uw vader overleden is en dat uw moeder geen identiteitsdocumenten heeft. Dat u hier plots hun identiteitsdocumenten neerlegde, is volledig in strijd met uw eerdere verklaringen in Zweden. Deze taskara's werden nochtans in 2011 en in 2013 afgegeven, terwijl u in de loop van 2015 Zweden bereikte. De andere documenten betreffende het werk en het overlijden van uw vader zijn eveneens in strijd met uw verklaringen. U verklaarde dat uw vader anderhalf tot twee jaar lang als bewaker had gewerkt voor zijn dood (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Zijn documenten geven echter aan dat hij in 1390 (gregoriaanse kalender 21 maart 2011 tot 21 maart 2012) is overleden, het jaar waarin hij begon te werken volgens uw verklaringen op het CGVS. Dat hij anderhalf tot twee jaar werkte, kan aldus niet kloppen volgens deze gegevens. De foto van zijn overlijdensakte geeft verder geen enkele informatie over waaraan hij is overleden evenmin een specifieke datum waarop hij overleden is. Documenten hebben hoe dan ook pas waarde wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3.c van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van "de algemene motiveringsplicht", van "de medewerkingsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging, van "het recht om te worden gehoord" en van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een schrijven van zijn raadsman van 4 september 2018 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 2), een psychologisch attest van 9 augustus 2018 (stuk 3), de aanstelling van een nieuwe voogd door de Dienst Voogdij (stuk 4) en een vonnis van het Vredegerecht van het kanton Beringen van 17 oktober 2018 (stuk 5).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een psychologisch attest van 13 juni 2019 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door de familie van P., een jongen die hem steeds in het openbaar probeerde te kussen en te betasten en die hij met een stok op het hoofd sloeg waardoor die jongen krankzinnig werd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties vele tegenstrijdigheden vertonen in vergelijking met zijn verklaringen ten aanzien van de Zweedse asielinstanties – die zijn in Zweden ingediend verzoek om internationale bescherming afwezen op 18 mei 2017 – meer bepaald wat betreft (a) zijn leeftijd, (b) zijn vluchtrelaas, (c) het overlijden van zijn vader, (d) het contact met zijn familie, (e) de samenstelling van zijn (uitgebreide) familie, (f) zijn scholingsgraad, en (g) de identiteitsdocumenten van zijn ouders; (ii) het in de Afghaanse context niet aannemelijk is dat een jongen een andere jongen in het openbaar zou kussen en betasten; (iii) zijn familie probleemloos verder leeft in Afghanistan, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn bewering dat de familie van P. uit zou zijn op wraak; (iv) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het dorp Bakh in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan tot aan zijn komst naar Europa, gelet op (a) zijn gebrekkige kennis over (zware) overstromingen in zijn beweerde regio van herkomst, (b) zijn gebrekkige kennis van (veiligheids)incidenten in zijn beweerde regio van herkomst, (c) zijn gebrekkige kennis over de etnische samenstelling van de bevolking in zijn beweerde regio van herkomst, (d) zijn gebrekkige kennis over de talibanleiders in zijn beweerde regio van herkomst, en (e) zijn gebrekkige geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst; (v) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in het dorp Bakh in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan; (vi) het schrijven van zijn raadsman d.d. 4 september 2018 (administratief dossier, stuk 8) de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen, daar wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden geïsoleerd bestaan; (vii) zijn psychologische problemen (administratief dossier, stuk 9) geen verschoning vormen voor de vastgestelde lacunes en tegenstrijdigheden; en (viii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) evenmin de voorgaande vaststellingen kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties op tal van punten tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen ten aanzien van de Zweedse asielinstanties, met name wat betreft (a) zijn leeftijd, (b) zijn vluchtrelaas, (c) het overlijden van zijn vader, (d) het contact met zijn familie, (e) de samenstelling van zijn (uitgebreide) familie, (f) zijn scholingsgraad, en (g) de identiteitsdocumenten van zijn ouders:

“Vooreerst dient te worden verwezen naar uw verklaringen die u in Zweden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming daar aflegde. Uw verklaringen dienaangaande komen niet overeen met uw asielverklaringen afgelegd in België en bevatten markante tegenstellingen inzake de kern van uw verzoek om internationale bescherming. Nochtans verklaarde u op het CGVS dat u in Zweden dezelfde verklaringen aflegde als tijdens uw verzoek om internationale bescherming in België (CGVS, p. 14). Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier (blauwe map). De vergelijking van deze gegevens toont aan dat u op tal van aspecten met name uw geboortedatum en leeftijd, uw asielrelaas, uw familiesamenstelling, uw contact met uw familieleden, de leefsituatie van uw vader, zijn overlijdensdatum, uw onderwijsniveau en uw documenten tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd en begrip dient worden getoond voor uw persoonlijke situatie als jongere zonder familie in de nabijheid, bood u echter geen afdoende uitleg voor uw uiteenlopende asielverklaringen wanneer u door het CGVS de kans wordt geboden hiertoe. U ontkende slechts uw verklaringen voor de Zweedse asieldiensten zoals blijkt uit onderstaande.

*Inzake uw **leeftijd** verklaarde u bij uw aankomst in 2015 te Zweden geboren te zijn in het jaar 2000. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud in kader van uw verzoek om internationale bescherming te Zweden dat u bij vertrek uit Afghanistan 14 jaar en 7 maand oud was volgens wat uw moeder u toen vertelde. U zou bij uw aankomst in Zweden 15 jaar oud zijn geweest (landeninformatie nr. 1, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 3). In België verklaarde u bij uw aankomst in oktober 2017 echter geboren te zijn op 19 april 2002, wat betekent dat u bij uw aankomst hier 15.5 jaar oud zou zijn geweest. U beweerde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS 13 jaar geweest te zijn bij uw aankomst in Zweden en niet 15 jaar oud (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). U legde zowel in Zweden als in België geen enkel identiteitsdocument neer om uw bewering te staven. Geconfronteerd door het CGVS met de verschillen tussen uw verklaringen aangaande uw leeftijd, ontkende u uw verklaringen in Zweden. Vermits u zowel ten tijde van uw asielprocedure in Zweden als in België - twee jaar later - verklaarde 15 jaar oud te zijn en hierbij dus verschillende geboortedata opgaf, vertelde u niet de waarheid over uw werkelijke leeftijd en kan vermoed worden dat u uw ware leeftijd verbergt om zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Volgens uw geboortedatum die u opgaf in Zweden zou u immers heden niet meer minderjarig zijn. Hierdoor rijzen er ernstige bedenkingen bij uw algemene geloofwaardigheid.*

*Ook wat betreft uw **asielrelaas** werden er talrijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen in Zweden en in België. In Zweden verklaarde u immers dat uw vader door onbekende mannen meegenomen werd en na een week terug naar huis keerde. Een paar dagen na zijn terugkomst ontving hij opnieuw bezoek van enkele onbekende mannen. Ze wilden uw vader meenemen naar commandant Z.. Uw vader wilde echter niet meegaan, waardoor hij thuis voor uw ogen doodgeschoten werd. Na dit incident en omdat die mannen ook een bedreiging voor u vormden, heeft u Afghanistan verlaten (zie kopie verklaringen Zweden, blauwe map). In uw verzoek om internationale bescherming te België beweerde u echter dat u Afghanistan verliet nadat een jongen die u verwond had, werd gehospitaliseerd en zijn ouders wraak wilden nemen op u. Zoals gezien kan worden, lopen uw opeenvolgende verklaringen afgelegd in Zweden en België betreffende uw problemen in uw land van herkomst uiteen. Er is geen sprake van overeenkomst tussen deze verklaringen. Tijdens uw onderhoud op het CGVS werd u gevraagd naar uw verklaarde problemen in Zweden. U antwoordde daarop dat u voor hetzelfde probleem zoals u hier hebt aangehaald bescherming vroeg in Zweden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Toen u geconfronteerd werd met uw verklaringen in Zweden, hield u vol dat u dezelfde problemen aangaf in Zweden. Volgens u zou de Iraanse tolk veel fouten gemaakt hebben en andere dingen zou vertaald hebben dan hetgeen u verklaarde. Uw excuus is echter niet aanvaardbaar. De verschillen tussen uw verklaringen in Zweden en in België zijn zodanig groot en frappant dat ze geenszins verklaard kunnen worden door louter vertaalfouten. Het relaas waarop u zich baseerde in Zweden is immers een heel ander relaas dan hetgeen u in België aangaf. Bovendien blijkt uit de analyse van de notities van uw persoonlijk onderhoud in Zweden dat er geen sprake was van*

een misverstand. U werd daar bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk goed begreep waarop u bevestigend antwoordde. Daarna werd u nogmaals gevraagd om communicatieproblemen te vermelden indien ze zich voordeden. Doorheen heel het persoonlijk onderhoud maakte u echter geen bezwaar evenmin uw voogd noch uw advocaat. Bovendien blijken uw verklaringen in Zweden ook intern niet coherent. Bij uw aankomst in Zweden verklaarde u immers dat u Afghanistan verliet omwille van de oorlog. Uw vader zou in uw dorp wonen. U moest uw familie onderhouden en het was moeilijk, verklaarde u daar initieel. Later, tijdens uw persoonlijk onderhoud in Zweden, hebt u, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen, persoonlijke problemen aangehaald en ook nog verklaard dat uw vader vermoord werd. Toen u door de Zweedse asiendienst geconfronteerd werd met deze verschillen tussen uw verklaringen, hebt u deze ontkend (zie landeninformatie nr. 1 voor Asieldossier Zweden, onderzoek van de asielaanvraag, p.5, p. 20). Hieruit kan aldus afgeleid worden dat u getracht heeft om de Belgische asielinstantie te misleiden m.b.t. het onderwerp van uw asielerzoek in Zweden.

Voorts brengt de analyse van uw verklaringen in Zweden en in België nog andere belangrijke tegenstrijdigheden aan het licht, onder andere wat betreft het **het overlijden van uw vader**. In België verklaarde u initieel dat uw vader vijf jaar geleden vermoord werd. U wist niet door wie of waarom (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vluchteling). U paste deze verklaringen later aan en verklaarde dat hij in een verkeersongeluk is omgekomen (Vragenlijst voor Niet-Begeleide Minderjarigen uit Afghanistan p. 3; zie ook CGVS Notities van persoonlijk onderhoud, p. 22). In Zweden hebt u uw verklaringen doorheen de asielerprocedure ook aangepast. Daar verklaarde u bij uw aankomst dat uw vader nog leefde en in Bekh woonde. Later verklaarde u echter dat hij doodgeschoten werd door onbekende mensen in uw aanwezigheid (Dossier Zweden, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 5). Verder verklaarde u in Zweden dat uw vader in 2014 overleed terwijl u in België verklaarde dat hij in 2012, dus zes jaar geleden, overleed (landeninformatie nr. 1: Onderzoek van de asielaanvraag p. 13; zie ook CGVS p. 6). Uw verklaringen zijn aldus niet coherent en spreken elkaar tegen. Op de dag van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS voegde u ook nieuwe informatie toe aan uw verklaringen. Twee weken voor uw persoonlijk onderhoud zou u er toch in geslaagd zijn om in contact te komen met uw moeder die u na drie jaar uiteindelijk vertelde dat uw vader als bewaker had gewerkt voor de buitenlanders in Kabul waar hij aangereden werd. U legde ook documenten neer om zijn werk bij de buitenlanders te staven die ze in haar bezit had. Via een dorpeling die in België woont zou u haar telefonisch hebben kunnen bereiken. Nochtans diende u kort voordien een opsporingsverzoek naar uw moeder bij het Rode Kruis in (zie CGVS, p. 12). Van uw plotse contact met uw moeder bracht u uw voogd evenmin het Rode Kruis op de hoogte, wat bedenkingen oproept bij uw werkelijke intenties bij het indienen van een opsporingsverzoek naar uw moeder via het Rode Kruis. In dat telefoongesprek zou uw moeder u verteld hebben dat uw vader als bewaker werkte voor de buitenlanders. Uw moeder zou het beroep van uw vader hebben geheimgehouden omdat ze niet wilde dat de anderen in het dorp dat wisten, die dan mogelijks een gevaar konden zijn (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Uw vader zou als veehandelaar naar Kabul zijn gegaan om daar vee te verkopen. Daar zou hij in contact zijn gekomen met iemand die voor hem een job bij de buitenlanders vond. Uw vader zou daar anderhalf tot twee jaar lang gewerkt hebben tot zijn aanrijding, wat ook op zijn werk is gebeurd. Meer informatie over zijn werk hebt u niet. Op de vragen van het CGVS met betrekking tot de job van uw vader, verwijst u naar zijn documenten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Uw verklaringen omtrent de leefsituatie van uw vader alsook zijn werk bij de buitenlanders zijn echter ongeloofwaardig. Het is hoe dan ook zeer onaannemelijk dat u pas twee weken voor uw onderhoud in België, en drie jaar nadat u uw land verliet, door uw moeder geïnformeerd werd over het beroep van uw vader. Dat uw moeder u niet eerder wilde informeren omdat het gevaarlijk was indien dit bekend raakte in het dorp, is geen afdoende uitleg. Vermits u reeds een drietal jaren geleden Afghanistan verliet, u aldus niet meer in uw dorp woont en vermits uw vader niet meer in leven zou zijn, is het weinig aannemelijk dat het risicovol is het beroep van uw vader voor u in het buitenland te verzwijgen. Bovendien blijkt uw kennis over het werk van uw vader nog steeds erg pover te zijn, ondanks het herstel van uw contact met uw moeder. Er zou derhalve kunnen verwacht worden dat u heden meer zou weten over uw vader. U verklaart op het CGVS dat hij voor de buitenlanders werkte. U kan echter niet specificeren waar precies of voor wie. Iemand in Kabul zou hem deze job hebben gevonden. U weet echter niet wie die persoon is. Waar in Kabul hij werkte, weet u ook niet. U verwijst naar zijn documenten. Het is echter zeer opmerkelijk dat u niet eens weet waar hij werkte vermits op zijn badge Camp Phoenix werd aangeduid als zijn werkstation. Iemand zoals u die wel kan lezen in het Latijns alfabet, zou dit document ook moeten gelezen hebben vermits het betrekking heeft op uw overleden vader (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). De nieuwe informatie die u kreeg over hem zou uw interesse gewekt moeten hebben. Bovendien verklaarde u dat u de documenten aan een jongen in uw opvangcentrum hebt laten voorlezen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). In dat geval zou u ook meer kunnen weten over zijn werk, op zijn minst, waar hij werkte. Gelet op uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige

verklaringen kan het CGVS geen enkel geloof hechten aan het werk van uw vader evenmin aan zijn overlijden. Hierdoor dient te worden vastgesteld dat u het CGVS in het ongewisse laat over uw vader en geen zicht biedt op uw precieze familiale netwerk bij een mogelijke terugkeer, een element dat van belang is voor het beoordelen van uw beschermingsnood.

Daarbij aansluitend werd ook opgemerkt dat uw verklaringen omtrent **uw contact met uw familie** verschillen tonen, waarnaar hierboven reeds verwezen werd. In Zweden verklaarde u dat u sinds uw vertrek uit Afghanistan geen contact meer had met uw familie (landeninformatie nr., Onderzoek van de asielaanvraag, p. 4-5). Hier verklaarde u net het omgekeerde, namelijk, dat u in Zweden wel contact had met uw familie en hier niet meer (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Op de dag van uw onderhoud op het CGVS beweerde u plots dat u sinds enkele dagen wel terug in contact bent met uw moeder, hetgeen ook uw voogd verbaasde (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 24). U had er immers op aangedrongen om een opsporingsonderzoek te starten om zo uw moeder te zoeken met wie u geen contact meer had. Op 20 juni 2018 zou het interview in kader van de opsporing van uw moeder hebben plaatsgevonden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u voor dat interview al contact had met uw moeder, vermits u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 13 februari 2018 reeds had verklaard dat u de taskara van uw moeder, van uw vader en de overlijdensakte van uw vader zal neerleggen (Verklaring DVZ, p. 8, vraag 23). Gelet op het bovenstaande kan vastgesteld worden dat u wel in contact was met uw familie en dat u een aanvraag wilde indienen bij het Rode Kruis om te doen uitschijnen dat u als niet-begeleide minderjarige zonder contact en zonder netwerk bent, hetgeen nogmaals wijst op uw gebrek aan medewerking. De openbare gegevens verkregen uit Facebook bevestigen uw contact met uw broer S.. U gevraagd naar uw Facebookprofiel gaf u Abdul Bari Amani als uw profielnaam op. Er werd echter nog een ander Facebookprofiel van u gevonden waarop u bevriend bent met uw broer S. (landeninformatie nr. 3). Hij post vaak uw foto's alsook de foto's van uw andere broer D.. U liket zijn foto's en zet daar ook commentaar bij waarin u hem als uw broer aanspreekt. Dat u dus wel contact had met uw broer is bij deze duidelijk.

Ook inzake uw **familiesamenstelling** alsook de samenstelling van uw uitgebreide familie zijn uw verklaringen tegenstrijdig. In Zweden verklaarde u twee broers en vier zussen te hebben terwijl u voor de Belgische asielinstansies verklaarde dat u twee broers en vijf zussen heeft (landeninformatie nr. 1: Asieldossier Zweden, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 5; zie ook Verklaring DVZ, vraag 17, p. 7). Verder verklaarde u in Zweden dat u geen ooms of tantes van vaderszijde heeft omdat uw vader enig kind was. Uw moeder zou een zus hebben gehad die reeds overleden is. In België verklaart u echter dat uw vader twee broers heeft, A. en S.H. en dat uw moeder een broer heeft genaamd M. die als leerkracht werkt in uw dorp. Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheden ontkende u uw verklaringen in Zweden integraal (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring zondermeer, kan niet aanvaard worden als een afdoende uitleg.

Over uw **studieniveau** bevatten uw verklaringen ook verschillen. In Zweden beweerde u nog nooit naar school te zijn geweest. In België verklaarde u echter dat u vier lang jaar school liep in het Ghazi Amanullah Khan Lyceum in uw dorp (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11).

Als laatste, toen u in Zweden werd gevraagd naar **documenten**, antwoordde u dat uzelf geen identiteitsdocumenten hebt gehad die u kon neerleggen. Gevraagd of uw ouders identiteitsdocumenten hebben gehad, antwoordde u dat u enkel een moeder heeft en dat ze geen documenten heeft (Landeninformatie nr. 1: Asieldossier Zweden, Onderzoek van de asielaanvraag, p. 3-4). In België legt u echter een taskara neer van zowel uw vader als van uw moeder, die ten tijde van uw onderhoud in Zweden ook bleken te bestaan. De taskara's werden immers afgegeven in 2011 en in 2013 (zie documenten). Dat uw ouders toen reeds over deze documenten beschikten zoals blijkt uit de afgiftedata, maar dat u deze documenten toch niet hebt voorgelegd gedurende uw asielgehoren in Zweden; doet ook twijfels rijzen omtrent de authenticiteit van deze documenten."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande als volgt: "Verzoekers raadsman heeft verzoeker geconfronteerd met de tegenstellingen van zijn relaas in Zweden, doch blijft verzoeker halsstarrig bij zijn verklaringen die hij aflegde bij het CGVS." Het volharden in zijn verklaringen die hij ten aanzien van de Belgische asielinstansies heeft afgelegd, doet echter geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat deze verklaringen op belangrijke punten, die raken aan de kern van zijn verzoek om internationale bescherming, allerminst te rijmen zijn met hetgeen verzoeker ten aanzien van de Zweedse asielinstansies verklaarde.

Betreffende zijn leeftijd voert verzoeker aan geen bezwaar te hebben indien hij zou worden onderworpen aan een leeftijdsonderzoek. Hij acht het onzorgvuldig dat geen leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd nu de commissaris-generaal meent dat verzoeker thans meerderjarig is, terwijl tijdens het persoonlijk onderhoud nog werd meegedeeld dat rekening wordt gehouden met zijn jeugdige leeftijd.

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen betreffende zijn leeftijd in België wel degelijk onverzoenbaar zijn met zijn verklaringen dienaangaande in Zweden. Uit een lezing van de motivering daaromtrent in de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal vaststelt dat er een vermoeden bestaat dat verzoeker zich jonger voordoet dan hij in werkelijkheid is daar hij ingevolge zijn in Zweden opgegeven geboortedatum in België niet als minderjarige zou worden beschouwd. De commissaris-generaal stelt dan ook geenszins dat verzoeker werkelijk meerderjarig is, doch slechts enkel dat er een vermoeden bestaat dat verzoeker zich jonger voordoet dan hij in werkelijkheid is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud en van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat de commissaris-generaal wel degelijk terdege rekening hield met verzoekers jeugdige leeftijd. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, werd hij bijgestaan door zijn voogd die daarbij de kans kreeg, zoals in alle stadia van de procedure, om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris (thans: de Minister) er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. Dat verzoeker op instigatie van het Vredegerecht van het kanton Beringen een andere voogd kreeg toegewezen daar de vertrouwensrelatie met zijn voorgaande voogd was aangetast (verzoekschrift, stukken 4 en 5), toont op zich niet aan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige asielprocedure niet zouden zijn gerespecteerd en/of dat verzoeker niet in staat kon worden geacht om aan zijn verplichtingen te voldoen, temeer daar uit het vonnis van het Vredegerecht te Beringen blijkt dat de aantasting van de vertrouwensrelatie niet enkel te wijten was aan verzoekers voorgaande voogd. Dit blijkt tevens uit de vaststelling dat deze voogd tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aangaf dat hij niet op de hoogte was van het contact dat verzoeker had gelegd met zijn familie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), terwijl nochtans een opsporingsonderzoek bij het Rode Kruis werd opgestart nadat verzoeker reeds (opnieuw) in contact was met zijn moeder. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op de passage in het vonnis van het Vredegerecht te Beringen met betrekking tot het niet nakomen van afspraken of verzoeken en een gebrekkige opvolging van verzoekers psychologische problemen, doch hij laat verder na *in concreto* te duiden op welke wijze deze elementen een invloed zouden hebben (kunnen) gehad op zijn asielprocedure en/of een ander licht zouden (kunnen) werpen op de motieven in de bestreden beslissing. Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten als minderjarige niet in het gedrang zijn gekomen louter door de aantasting van de vertrouwensrelatie met zijn voorgaande voogd. Ten overvloede dient erop gewezen dat verzoeker ook doorheen zijn asielprocedure in Zweden werd bijgestaan door een voogd (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier).

Verder meent verzoeker dat hij niet of onvoldoende werd geconfronteerd met zijn verklaringen in Zweden betreffende het contact met zijn familie en de samenstelling van zijn familie. Hij stelt dat hij als kwetsbare minderjarige pas op het einde van zijn gehoor werd geconfronteerd met zijn verklaringen in Zweden en voert aan dat het allicht beter was om hem op een andere manier te horen.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk werd geconfronteerd met de verklaringen die hij in Zweden had afgelegd over het contact met zijn familie en de samenstelling van zijn familie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Wanneer verzoeker werd gevraagd of hij op het einde van het persoonlijk onderhoud nog iets wenste toe te voegen, antwoordde hij ontkennend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Het loutere feit dat verzoeker minderjarige is, doet aan deze vaststellingen geen afbreuk. Verzoeker kan immers niet als dermate jong worden beschouwd dat hij niet kon begrijpen wat hem werd gevraagd en/of dat hij niet zou kunnen duiden waarom zijn verklaringen in Zweden dermate uiteenlopend zijn met zijn verklaringen in België. Dit klemt des te meer daar in het verzoekschrift weliswaar wordt geopperd dat verzoeker allicht beter op een andere manier zou zijn gehoord, doch zonder dat wordt uiteengezet op welke wijze dit dan *in concreto* zou hebben moeten geschieden. Verzoekers raadsman confronteerde verzoeker bovendien ook met zijn in Zweden afgelegde verklaringen (verzoekschrift, p. 12: "*Verzoekers raadsman heeft verzoeker geconfronteerd met de tegenstellingen van zijn relaas in Zweden, doch blijft verzoeker halsstarrig bij zijn verklaringen die hij aflegde bij het CGVS.*"), maar verzoeker bleef opnieuw slechts volharden in zijn in België afgelegde verklaringen en er worden in het verzoekschrift geen andere, bijkomende verklaringen geboden voor de tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen in Zweden enerzijds en in België anderzijds. Er kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal bijkomende vragen had moeten stellen of zelfs een bijkomend gehoor had moeten organiseren over verzoekers verklaringen in Zweden indien verzoeker toch niet verder komt dan het louter ontkennen van deze verklaringen. Waar

verzoeker stelt dat het niet is uitgesloten dat hij het vertrouwen kwijt is in asielinstanties omdat zijn verzoek om internationale bescherming in Zweden werd afgewezen, dient erop gewezen dat dit bezwaarlijk valt te rijmen met de vele tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen in Zweden enerzijds en zijn verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties anderzijds. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Verder voert verzoeker aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel, zijn afkomst en zijn scholingsgraad.

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen over zijn scholingsgraad in België tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen dienaangaande in Zweden. In zoverre verzoeker volhardt in zijn in België afgelegde verklaringen, dient vastgesteld dat hij wel degelijk vier jaar lang naar school ging in Afghanistan. Bovendien bevindt verzoeker zich reeds sedert september 2015 in Europa als niet-begeleide minderjarige vreemdeling alwaar hij het Latijns alfabet leerde, in het Zweeds en het Nederlands (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), door hier naar school te gaan. Er kan dan ook geenszins worden aangenomen dat verzoeker dermate laaggeschoold is dat hij niet zou begrijpen dat zijn verklaringen afgelegd in Zweden tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen afgelegd in België en/of dat hij niet in staat zou zijn om hiervoor een verklaring te bieden.

Inzake verzoekers psychologische problemen, dient vastgesteld dat uit het psychologisch attest van 9 augustus 2018 (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 3) blijkt dat verzoeker te kampen heeft met een depressieve stoornis, waarbij hij last heeft van aandachts-, geheugen- en concentratieproblemen. De psycholoog stelt dat deze symptomen mogelijk de wijze beïnvloeden waarop verzoeker in staat is een interview af te leggen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker wel degelijk in staat was om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan. Verzoeker maakte zelf geen enkele keer melding van aandachts-, geheugen- en concentratieproblemen en/of andere psychologische klachten wanneer hij werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheden, lacunes en ongelooftwaardigheden in zijn verklaringen. Dienaangaande dient erop gewezen dat in voormeld psychologisch attest wordt vermeld dat verzoeker sedert mei 2018 in behandeling is en dat het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen plaatsvond op 9 juli 2018, zodat wel degelijk kan worden aangenomen dat verzoeker ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud op de hoogte was van de aandachts-, geheugen- en concentratieproblemen waarmee hij te kampen heeft en dat hij hiervan, weze het in zijn eigen bewoordingen, melding zou maken indien hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud van deze symptomen last zou hebben gehad, *quod non*. Het ter terechtzitting neergelegde psychologisch attest (rechtsplegingsdossier, stuk 11) vermeldt enkel dat verzoeker nog steeds in behandeling is, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de voorgaande vaststellingen.

Waar verzoeker verwijst naar onderzoek door de Rijksuniversiteit Groningen (verzoekschrift, p. 4-5) en naar de proceduregids van UNHCR waarin wordt gesteld dat men er in principe vanuit kan gaan dat een persoon van 16 jaar of ouder over voldoende maturiteit beschikt om "met reden" de vrees voor vervolging in te schatten en dat de maturiteit dient te worden beoordeeld aan de hand van persoonlijke, familiale en culturele factoren, dient erop gewezen dat dit slechts algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en die dan ook op zich niet volstaat teneinde *in concreto* aan te tonen dat verzoeker (omwille van zijn persoonlijke, familiale en/of culturele omstandigheden) niet voldoende matuur zou zijn om zijn vrees voor vervolging "met reden" in te schatten en/of dat verzoeker schade zou hebben opgelopen als gevolg van de asielprocedure of door (gedwongen) migratie. Bovendien bevat de proceduregids van UNHCR, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, geen afdwingbare rechtsregels.

Waar verzoeker aanvoert dat nergens uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat *in casu* rekening zou zijn gehouden met het hoger belang van het kind, dient herhaald dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en dat hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, werd hij bijgestaan door zijn voogd die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid kreeg om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris (thans de Minister) er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het

Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet hoe dan ook geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag betreffende status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. X).

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven. Mede gelet op het voorgaande, blijven deze motieven dan ook onverminderd overeind. Er dient benadrukt te worden dat de vastgestelde tegenstrijdigheden inzake verzoekers verklaringen afgelegd in respectievelijk Zweden en België afbreuk doen aan zowel verzoekers algehele geloofwaardigheid als aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door hem aangehaalde vluchtrelaas.

2.3.2.4. Dit klemt des te meer daar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens terecht motiveert dat het in de Afghaanse context niet aannemelijk is dat een jongen een andere jongen in het openbaar zou kussen en betasten, alsook dat verzoekers familie probleemloos verder leeft in Afghanistan, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn bewering dat de familie van P. uit zou zijn op wraak.

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift, zodat de motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft.

2.3.2.5. De geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt bovendien eens te meer ondermijnt daar hij zijn voorgehouden verblijf in het dorp Bekh in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan tot aan zijn komst naar Europa niet aannemelijk maakt. Immers, in de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande terecht dat (i) verzoekers kennis over (zware) overstromingen in zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is, (ii) verzoekers kennis van (veiligheids)incidenten in zijn beweerde regio van herkomst eveneens gebrekkig is, (iii) verzoekers kennis over de etnische samenstelling van de bevolking in zijn beweerde regio van herkomst ook te wensen overlaat, (iv) verzoekers kennis over de talibanleiders in zijn beweerde regio van herkomst onaannemelijk beperkt is, en (v) ook verzoekers geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is:

“In casu werd vastgesteld dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaring dat uw al uw leven in uw dorp Bekh woonde in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan woonde. Bij het onderzoeken van uw herkomstregio werd nochtans rekening gehouden met uw verklaarde leeftijd en met uw profiel als laaggeschoolde student. Toch dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in uw dorp woonde en dit om de volgende redenen.

*Ten eerste was u zich niet bewust van heftige **overstromingen** in uw regio voor uw vertrek. U werd op verschillende manieren gevraagd naar uw kennis daarvan. Eerst werd u gevraagd of er soms problemen waren met de landbouw in uw regio, nadat u verklaarde dat de meeste mensen in uw dorp als landbouwers werkten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). U antwoordde dat er soms droogte voorkwam in uw regio die de landbouw bemoeilijkte. Verder werd u gevraagd of er soms natuurrampen voorkwamen in uw regio. “Ik heb geen idee”, antwoordde u. Nog specifiek gevraagd of er soms overstromingen gebeurden in uw regio, antwoordde u negatief. Aardbevingen zouden soms wel voorkomen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Uw verklaringen zijn in tegenstrijd met de informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens verschillende bronnen zouden er in uw regio al meermaals overstromingen zijn voorgekomen waardoor mensen omkwamen en gronden en huizen vernield werden. Uw regio is immers gekend als een overstromingsgevoelige regio waar bijna elke jaar slachtoffers vallen in de overstromingen. In 2012 kwamen zes mensen om en gingen nog vijf anderen vermist in de overstromingen in uw district. In 2014, dus slechts een jaar voor uw vlucht uit uw land, kwamen ook nog zware overstromingen voor, een ‘flash flood’, waarbij huizen en landbouwgronden vernield werden in uw district (landeninformatie nr. 4).*

*Ten tweede kon u uw verblijf in Dahane-e-Ghori niet aannemelijk maken aan de hand van voorbeelden van belangrijke **incidenten** die daar plaatsvonden tijdens uw verblijf. Gevraagd hiernaar verklaarde u dat er in een ander dorp explosieven werden gevonden. Ze zouden dat verteld hebben op uw school. Bijkomende informatie had u echter niet. U kon evenmin aangeven wanneer dat ongeveer zou hebben plaatsgevonden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17-18). Gevraagd naar een ander voorbeeld, kon u niets specifiek verklaren. U antwoordde dat er oorlog was en dat mensen gedood werden maar dat u geen details heeft. Spontaan kwam u aldus niet tot voorbeelden die een bewijs*

kunnen vormen van uw verblijf in uw district. Daarna werd u specifiek gevraagd of mensen van de overheid aangevallen werden in uw regio. Daarop antwoordde u dat er op commandant Dela een aanval werd gepleegd toen hij buzkashi aan het bekijken was drie à vier jaar geleden. Hij zou toen omgekomen zijn in uw district. De informatie die u geeft is echter niet correct volgens informatie beschikbaar op het CGVS. In 2014 werd er een aanslag gepleegd in Baghlan tijdens een buzkashi wedstrijd. Volgens deze informatie gebeurde de aanval echter in een ander district van Baghlan dan het district vanwaar u afkomstig zou zijn. Bovendien kwam volgens deze informatie niemand om het leven, evenmin werd een commandant getroffen (landeninformatie nr. 5). Gevraagd nogmaals of u weet heeft van een aanval in uw regio, moest u het antwoord schuldig blijven. Verder werd u ook gevraagd of u de naam Rasool Khan Mohseni al eens gehoord heeft, waarop u negatief antwoordde. Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt Rasool Khan Mohseni een van de machtigste figuren te zijn uit de provincie Baghlan, machtiger dan alle andere districtshoofden en politiehooftden. De hele familie Mohseni blijkt veel macht te hebben in de provincie. Rasool Khan Mohseni werd in 2013, dus twee jaar voor uw vertrek, vermoord tijdens een zelfmoordaanslag in Baghlan. Samen met hem kwamen in totaal veertien mensen om in die aanslag (landeninformatie nr. 11). Dat u nog nooit gehoord heeft van zijn naam, evenmin van de aanslag waarbij hij het leven liet, kan niet te wijten zijn aan uw jonge leeftijd. Deze kennis kan immers ook van een jonge persoon verwacht worden. U kwam immers naar buiten en kwam in contact met anderen. U ging naar school waar u blijkbaar ook werd geïnformeerd over veiligheidsincidenten. In deze omstandigheden kan verwacht worden dat u minstens zou vernomen hebben over deze impactvolle aanslag in uw regio.

Ten derde was u ook niet op de hoogte van de **etnische samenstelling** van uw regio. Gevraagd welke groepen mensen naast uw eigen etnische groep in uw regio woonden, antwoordde u dat in uw dorp enkel ismailieten woonden. Gevraagd naar andere bevolkingsgroepen buiten uw dorp, antwoordde u dat er Tadzjiken en Hazara's in uw regio woonden (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Even later werd u nogmaals de vraag gesteld of er in uw district nog andere groepen mensen woonden naast de Hazara, ismailieten en Tadzjiken. "Misschien wel. Normaal gezien heb je in Afghanistan Oezbeken en Pashtoun en Pashai enz.", antwoordde u. Gevraagd specifiek naar de situatie in uw district, verklaarde u het niet te weten. Dan sloot u af door te zeggen dat Pashtounen ook Tadzjiken zijn, hetgeen verre van correct is vermits ze twee zeer gekende verschillende etnische groepen zijn die dan ook verschillende talen spreken in Afghanistan. Tadzjiken spreken immers Dari terwijl de Pashtoun de taal Pashtou spreken. U gevraagd naar de verschillen tussen Tadzjiken en de Pashtoun, kon u dan ook geen antwoord geven (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Uit externe informatie waarover het CGVS beschikt blijkt uw regio echter zestig à zeventig dorpen te bevatten waarin Pashtoun wonen. In de provincie Baghlan vormen de Tadzjiken een meerderheid (landeninformatie nr. 6). U als een minderheid in uw regio en in Afghanistan, die dan ook een andere taal spreekt dan de Pashtoun zou deze hebben moeten opmerken.

Ten vierde kon u ook geen namen doorgeven van **gekende talibanleiders** uit uw regio (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Toen u specifiek werd gevraagd of u hoorde van iemand genaamd Majid uit uw regio, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Hij is echter het schaduw districtshoofd van uw district voor de taliban (landeninformatie nr. 7). Van iemand zoals u die beweerde te wonen in een regio met talibanaanwezigheid kan nochtans verwacht worden dat u wel op de hoogte bent van de gekende taliban leiders van uw regio, of dat u op zijn minst de naam van het talibanhoofd van uw regio kent, temeer omdat u uit een sjiitische minderheid beweert te behoren die een extra vrees koesteren voor de aanwezigheid van de taliban omdat ze niet de soennitische strekking van de islam volgen. Dergelijke kennis over de lokale taliban behoort hoe dan ook tot de dagelijkse realiteit van Afghanen die in regio's wonen die niet volledig onder het overheidsmandaat vallen, omdat die namen vaak circuleren in de gesprekken over de veiligheidssituatie die wel een belangrijk gespreksonderwerp vormen in Afghanistan, en ook omdat bewoners van die gebieden vaak belastingen moeten betalen aan de taliban.

Als laatste dient te worden opgemerkt dat de **geografische kennis** die u aantoonde een ingestudeerd karakter heeft. Gevraagd naar nabijgelegen dorpen van uw dorp Bekh noemde u Nowabad, markt van Postak, Ganji, Shuluktu, Gardi, Sayedabad en Larkhabi op. Toen u specifiek werd gevraagd om andere dorpen te situeren in de omgeving van uw dorp, kon u echter enkel een dorp situeren genaamd Qaraqul (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, p. 17). Andere gevraagde dorpen, met name Choqasai, Charim Gari, Qarawol, Kampirak, Khandari, Kharoti, Qamchaq, Qalai Khoja, Qalai Wazir en Islamabad, kon u niet situeren, hoewel enkelen daarvan net naast uw dorp Bekh liggen en zelfs dichterbij liggen dan de andere dorpen die u zelf hebt genoemd (landeninformatie nr. 8). Het is dan ook opmerkelijk dat u een ver gelegen dorp zou kennen terwijl een ander dorp dat gelegen is onderweg van uw dorp naar het verder gelegen dorp, niet kan situeren. Dat u uw dorp nooit verliet kan niet de reden zijn van uw onwetendheid. U hebt immers zelf aangegeven andere dorpen in de buurt te kennen

en die zelf ook genoemd. Bovendien kende u ook de afstand naar uw districtscentrum, een uur en veertig minuten te voet, eveneens de afstand naar uw hoofdstad, vijfenveertig minuten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16). Indien u deze kennis opdeed door daadwerkelijk in deze regio steeds te hebben geleefd, zou u geen dergelijke lacunes tonen in uw kennis. Dat u bepaalde zaken wel weet en andere niet, wijst op de ingestudeerde karakter van uw kennis. De zaken die u wel kent, zoals de scholen en klinieken in uw dorp, wegen niet op tegen de vastgestelde lacunes. Deze kennis zou u ook opgedaan kunnen hebben door bijvoorbeeld uw contact met mensen uit die regio of door zelf opzoekingen over deze regio te doen. U beweerde immers dat uw oom daar als leerkracht werkte, hetgeen dan ook kan verklaren waarom u de namen van de scholen in dat dorp kent. Bovendien blijkt uit externe informatie dat zelfs 80% van de mensen van uw regio naar andere landen of naar andere provincies in Afghanistan gaan op zoek naar werk vermits de werkloosheidsgraad in uw regio zeer hoog zou zijn (landeninformatie nr. 9). Dat u samen met uw familie naar een andere regio bent verhuisd, kan aldus niet uitgesloten worden. Hieraan dient te worden toegevoegd dat u in Zweden verklaarde uw laatste jaar in Afghanistan in de stad Dahane-e-Ghori te hebben doorbracht. Samen met uw familie zou u na het overlijden van uw vader naar een goede vriend van uw vader verhuisd zijn waar u een jaar lang had onderdoken (landeninformatie nr. 1, Beslissing, p. 4).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Bekh, gelegen in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan."

Waar verzoeker dienaangaande wijst op zijn jeugdige leeftijd en zijn scholingsgraad, dient erop gewezen dat hoger reeds werd vastgesteld dat de commissaris-generaal *in casu* wel degelijk en op afdoende wijze met verzoekers jeugdige leeftijd rekening hield (zie *supra*). Bovendien mag ook van personen met een lage scholingsgraad en/of een jeugdige leeftijd worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Tevens werd hoger reeds vastgesteld dat verzoekers psychologische problemen op zich niet volstaan om de tegenstrijdigheden, lacunes en ongeloofwaardigheden in verzoekers verklaringen te verschonen. Dit geldt eveneens voor wat betreft zijn verklaringen over zijn afkomst.

Verder stelt verzoeker "dat hij mogelijk geïsoleerd heeft geleefd en dat hij geen weet heeft van de politieke situatie". Hij wijst erop dat hij op de vraag hoe hij zijn dag doorbracht in Afghanistan antwoordde dat hij een kind was en met andere kinderen speelde en dat hij voor de dieren moest zorgen.

Vooreerst dient erop gewezen dat verzoeker doorheen zijn verzoekschrift telkens aanhaalt dat hij "mogelijk" of "allicht" een geïsoleerd bestaan leidde in Afghanistan. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker zelf met zekerheid kan zeggen of hij in Afghanistan al dan niet een geïsoleerd bestaan leidde en, zo ja, waarom dit bestaan geïsoleerd zou zijn. Dat verzoeker hierover in zijn verzoekschrift geen uitsluitel kan geven, terwijl hij zelf toch wel de meest aangewezen persoon hiervoor is, is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van dit beweerde geïsoleerd bestaan. Dit klemt des te meer daar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt dat verzoeker verklaarde dat hij gedurende vier jaar naar school ging en dat hij wel degelijk buitenshuis kwam, hetgeen allerminst op een geïsoleerd bestaan wijst. Waar verzoeker deze motivering "natuurlijk weinig overtuigend" acht zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom hij dit meent, komt hij niet verder dan het tegenspreken van de pertinente gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen op zich allerminst als een ernstig verweer kan worden beschouwd.

Waar verzoeker verwijst naar vragen tijdens zijn persoonlijk onderhoud over Ahmad Shah Massoud, dient vastgesteld dat hierover niets wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing. Dit element doet dan ook geen afbreuk, in positieve of negatieve zin, aan de motivering in de bestreden beslissing en/of aan de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar Europa.

Wat betreft Majid, het schaduwdistrictshoofd van de taliban in het district Dahane-e-Ghori (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), meent verzoeker dat hij hier geen weerslag ziet van het rekening houden met zijn jeugdige leeftijd bij de beoordeling van zijn verklaringen. Er dient evenwel op gewezen dat, gelet op de verregaande impact van de lokale machtshebbers op het dagelijks leven van de plaatselijke bevolking, wel degelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een gedegen en doorleefde kennis heeft over deze machtshebbers. Hiervoor werd reeds benadrukt dat verzoekers jeugdige leeftijd wel degelijk en afdoende door de commissaris-generaal in rekening werd gebracht, dat

deze jeugdige leeftijd op zich niet volstaat om de gebrekkige kennis in verzoekers hoofde betreffende zijn beweerd regio van herkomst te verschonen en dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd geïsoleerd bestaan.

Waar verzoeker verder wijst op een aantal elementen die hij betreffende zijn regio van herkomst volgens hem wel op een correcte en doorleefde wijze wist aan te brengen, met name over zijn directe leefomgeving, met betrekking tot de activiteiten van zijn vader en ooms, over zijn school en de school van zijn zussen en inzake de veiligheidssituatie (verzoekschrift, p. 5-7), dient er vooreerst op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielprocédure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. Bovendien wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat hoger reeds is komen vast te staan dat aan verzoekers verklaringen over de werkzaamheden van zijn vader en over de samenstelling van zijn familie geen geloof kan worden gehecht en dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende zijn scholingsgraad. Uit de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat verzoekers kennis inzake veiligheids- en andere incidenten in het district Dahane-e-Ghori wel degelijk gebrekkig is.

Verder meent verzoeker dat een bijkomend persoonlijk onderhoud had moeten worden georganiseerd *“teneinde een onderzoek te voeren naar de waarachtigheid van zijn verklaringen met betrekking zijn familiale situatie en levensomstandigheden in zijn beweerd regio van herkomst”* en *“zodat er vragen konden worden gesteld die verzoeker aanbelangen: zoals bijvoorbeeld vragen over zijn leefwereld, zijn schoolvrienden en docenten, alsook zijn dagelijkse bezigheid en hobby’s”*.

Nogmaals dient vastgesteld dat verzoeker wel degelijk werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat hij op het einde van dit persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij niets meer had toe te voegen. Verzoeker stelt weliswaar dat bijkomende vragen hadden moeten worden gesteld, onder meer over zijn familiale situatie, zijn levensomstandigheden, zijn leefwereld, zijn schoolvrienden en docenten en zijn dagelijkse bezigheden en hobby’s, doch hij laat geheel na *in concreto* te duiden welke informatie hij hierover nog had willen verschaffen en/of op welke wijze deze informatie zijn beweerd herkomst alsnog aannemelijk zou kunnen maken dan wel een ander licht zou kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissing. Dit klemt bovendien des te meer daar hoger reeds werd vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift zelfs niet in slaagt duidelijkheid te verschaffen over de vraag of hij in Afghanistan al dan niet een geïsoleerd bestaan leidde. Mede gelet op de hoger gedane vaststelling dat verzoekers algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen reeds is aangetast door de vele tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen in respectievelijk Zweden en België (zie *supra*), kan niet worden ingezien op welke wijze een tweede persoonlijk onderhoud *in casu* noodzakelijk zou zijn om een correcte beoordeling te maken van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker stelt dat het feit dat hij *“zich niet bewust is van de overstromingen in 2012 en 2014 in zijn district”* enkel zijn profiel aantoont, *“namelijk een kwetsbare verzoeker die allicht niet overal reisde en mogelijk geïsoleerd leefde”*, dient herhaald dat het allerminst ernstig is dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt duidelijkheid te verschaffen over het al dan niet leiden van een geïsoleerd bestaan in Afghanistan. Gelet op de verregaande impact van deze overstromingen (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker er enige doorleefde kennis over heeft, *quod non*. Dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud gewag maakte van Pashtounen, volstaat op zich niet om de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen, waaruit blijkt dat verzoeker eerst enkel Tadzjeken en Hazara's vermeldde, dat hij niet wist wat de etnische samenstelling van zijn district was en dat hij het verschil tussen Tadzjeken en Pashtounen niet kon duiden. Gelet op het grote belang van de etnische origine binnen de Afghaanse samenleving, zijn dergelijke gebrekkige verklaringen wel degelijk een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijfplaats(en) in Afghanistan voorafgaand aan zijn komst naar Europa. Waar verzoeker stelt als volgt: *“Daar waar de verwerende partij meent dat verzoekers geografische kennis een ingestudeerd karakter heeft, blijkt dit echter niet uit de notities van het persoonlijk onderhoud daar verzoeker doorleefde verklaringen lijkt te geven.”*, komt hij niet verder

dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder deze gevolgtrekking *in concreto* te weerleggen. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud en gelet op de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt verzoekers geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst wel degelijk gebrekkig. Waar verzoeker opmerkt dat de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing zelf op wijst dat verzoeker in Zweden verklaarde dat hij zijn laatste jaar in Afghanistan in de stad Dahane-e-Ghori doorbracht, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen melding maakte van dit verblijf in de stad Dahane-e-Ghori. Verzoekers verklaringen blijken dan ook opnieuw tegenstrijdig, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijfplaats(en) in Afghanistan voorafgaand aan zijn komst naar Europa.

Waar verzoeker lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor "gedeelde bewijslast", maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de asielzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten. Uit het voorgaande blijkt dat zulks *in casu* geenszins het geval is.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Bekh in het district Dahane-e-Ghori van de provincie Baghlan tot aan zijn komst naar Europa. Bijgevolg motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar Europa, evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) het schrijven van verzoekers raadsman d.d. 4 september 2018 (administratief dossier, stuk 8) de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen, daar wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden geïsoleerd bestaan; (ii) verzoekers psychologische problemen (administratief dossier, stuk 9) geen verschoning vormen voor de vastgestelde lacunes en tegenstrijdigheden; en (iii) de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) evenmin de voorgaande vaststellingen kunnen wijzigen:

*"Volledigheidshalve dient te worden ingegaan op de **opmerkingen van uw advocaat** die op 4 september 2018 werden overgemaakt aan het CGVS (zie administratief dossier). In zijn commentaar spreekt uw raadsman zich niet uit over uw verklaringen betreffende uw asielrelaas. Hij beperkt zich tot de opmerking dat u uw regio van herkomst wel aannemelijk zou hebben gemaakt. Hij verwijst in dit verband naar uw jonge leeftijd, en naar het feit dat u mogelijks een geïsoleerd bestaan gekend hebt in Afghanistan. Daarenboven merkt hij op dat uw verklaringen betreffende de activiteiten van uw vader en uw oom in uw regio alsook uw verklaringen over de algemene veiligheidssituatie doorleefd zijn. Hij voegt er ook een psychisch attest aan toe. Hij vraagt dan ook u het voordeel van twijfel toe te staan. Gelet op bovenstaande elementen kan u echter geen voordeel van twijfel gegund worden aangezien uw verklaringen aangaande vele aspecten niet geloofwaardig zijn en u geen zicht bood op uw werkelijke situatie. Bovendien werd er ook rekening gehouden met uw jonge leeftijd, hoewel u ook daarover tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd. De bovenstaande zaken betreffende uw regio kunnen echter ook door jonge mensen geweten worden. Dat u een geïsoleerd bestaan heeft gekend in Afghanistan kan nergens worden vastgesteld uit uw verklaringen. Volgens deze verklaringen begaf u zich evenwel buitenshuis en ging u ook naar school. Met betrekking tot de activiteiten van uw vader werd in het bovenstaande uitvoerig gemotiveerd waarom deze ongeloofwaardig zijn, onder andere op basis van uw verklaringen in België en in Zweden.*

Betreffende het **attest** dat door een psycholoog werd geschreven, dienen er ook kanttekening gemaakt te worden. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd naar uw gezondheidssituatie. Daarop verklaarde u dat u niet goed kan slapen, zich niet goed kan concentreren en dat u zich zorgen maakt over uw familie, waarvoor begrip dient worden opgebracht vermits u gescheiden bent van uw familie en alleen in een ander land woont. Er werd echter tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geen melding gemaakt van het feit dat u behandeling volgt bij een psycholoog, niet door u noch door uw voogd. U werd op het einde van uw persoonlijk onderhoud op 9 juli 2018 gevraagd of u nog bijkomende documenten wilde neerleggen, waarop u negatief antwoordde (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Op 9 augustus 2018 bleek uw psycholoog een attest te hebben geschreven dat dan door uw advocaat op 31 augustus 2018 werd doorgestuurd naar het CGVS. In dat attest wordt aangegeven dat u lijdt aan een depressieve stoornis en last heeft van aandachts-, geheugen- en concentratieproblemen. Deze symptomen zouden de wijze waarop u in staat bent om een interview af te leggen kunnen beïnvloeden. Het is dan ook opmerkelijk dat dit attest pas na uw onderhoud werd opgesteld. Er werd evenmin aangegeven op welke manier uw hulpverlener tot deze diagnose is gekomen. De omstandige motivering van het CGVS in de onderhavige beslissing houdt rekening met alle gegevens uit uw dossier. Uit het geheel ervan kan echter vastgesteld worden dat deze lacunes en tegenstrijdigheden niet louter kunnen verklaard worden door uw psychologische problemen. De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de Belgische asieldiensten en de asieldiensten in Zweden kunnen niet louter door geheugen- of aandachtsproblemen zijn ontstaan. Met de bovenstaande elementen waaraan het CGVS geen geloof hecht, werd u immers ook mee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud. Nergens maakte u melding van uw eventuele problemen met uw concentratie of geheugen.

Naast het attest hebt u ook andere **documenten** neergelegd, allemaal in de vorm van foto's: de overlijdensakte van uw vader, het attest van goed gedrag en zeden van uw vader, de taskara van uw vader, de taskara van uw moeder, de badge van uw vader die in Kabul in een militair kamp werkte voor de Amerikanen. U verklaarde dat u enkele dagen voor uw onderhoud in contact kwam met uw moeder die via iemand anders de foto's overmaakte van deze documenten. Gevraagd naar de originelen, verklaarde u dat die thuis in Afghanistan liggen (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Afgaanse documenten beschikken over weinig bewijswaarde vermits ze zowel binnen als buiten Afghanistan zeer gemakkelijk te vervalsen of te verkrijgen zijn op irreguliere wijze (landeninformatie nr. 10). De documenten in casu betreffen ook nog foto's, hetgeen de bewijswaarde nog meer verlaagt en waardoor de authenticiteit geenszins nagegaan kan worden. Betreffende deze documenten dient verder te worden opgemerkt dat u tijdens uw asielprocedure in Zweden geen melding maakte van het bestaan van deze documenten. Toen u door de Zweedse asieldiensten uitdrukkelijk werd gevraagd naar de identiteitsdocumenten van uw ouders, verklaarde u dat uw vader overleden is en dat uw moeder geen identiteitsdocumenten heeft. Dat u hier plots hun identiteitsdocumenten neerlegde, is volledig in strijd met uw eerdere verklaringen in Zweden. Deze taskara's werden nochtans in 2011 en in 2013 afgegeven, terwijl u in de loop van 2015 Zweden bereikte. De andere documenten betreffende het werk en het overlijden van uw vader zijn eveneens in strijd met uw verklaringen. U verklaarde dat uw vader anderhalf tot twee jaar lang als bewaker had gewerkt voor zijn dood (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Zijn documenten geven echter aan dat hij in 1390 (gregoriaanse kalender 21 maart 2011 tot 21 maart 2012) is overleden, het jaar waarin hij begon te werken volgens uw verklaringen op het CGVS. Dat hij anderhalf tot twee jaar werkte, kan aldus niet kloppen volgens deze gegevens. De foto van zijn overlijdensakte geeft verder geen enkele informatie over waaraan hij is overleden evenmin een specifieke datum waarop hij overleden is. Documenten hebben hoe dan ook pas waarde wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is."

In zoverre de opmerkingen van verzoekers raadsman in diens schrijven van 4 september 2018 in onderhavig verzoekschrift werden hernomen, werden deze in de voorgaande vaststellingen betrokken. Het louter opnieuw bijbrengen van dit schrijven (verzoekschrift, stuk 2) is op zich niet van aard om op de voorgaande vaststellingen of op de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing alsnog een ander licht te werpen. Hetzelfde geldt met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde psychologische problemen (verzoekschrift, stuk 3 en rechtsplegingsdossier, stuk 11). Ook het vonnis van het Vrederecht te Beringen (verzoekschrift, stuk 5) kwam hoger reeds aan bod. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 4 blijkt enkel dat de Dienst Voogdij voor verzoeker een andere voogd aanduidde. Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing.

2.3.2.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn komst naar Europa heeft verbleven in het district Dahane-e-Ghori in de provincie Baghlan, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER